

Demedimmi

– Kuşdili · 05 Ekim 2009

susuzluk kötü şey tatmayan bilemez. yaşamak lazım elinde var olan suyun avuçlarından kayıp kumların içinde kayboluşunu görmek çok zordur.. her damlası avuçlarınızdan topraga damlayıp kaybolurken sizde o suyla erir yok olursunuz ..giden hayatınızdır avucunuzdan kayıp ..bilirsinizki çölde susuz yaşanmaz hayat kaynağıdır oo ..avcunuzda kalan son damla sularıda güneş kurutmak üzerdir şiddetle.. avucunuzu emer parmaklarınıza bulaşmış su tanelerini yalarsınız dilinize tadı bulaşır suyun.. birazcık serinleme hissedersiniz tıpkı biraz evvel kana kana kırbanızdan .içtiğiniz susdur o, kokusu ,tadı herşeyiyle daha dün herşeyiyle elinizin altındadır ama kıymetini bilememişsinizdir ...bir şiir yankılanır kulagınızda aldırmazlığınıza karşı yaptığın hatayı farketirmek için..

Oraya gitme demedim mi sana?
Seni yalnız ben tanırım demedim mi?
Demedim mi bu yokluk yurdunda hayat çesmesi benim?

Bir gün kızsın bana, alsın basını yüzbin yıllık yere gitsen
Dönüp kavusacağın yer benim demedim mi?

Demedim mi su görünene razı olma
Demedim mi sana yarasır otağ kuran benim asil.
Onu süsleyen bezeyen benim demedim mi?

Ben bir denizim demedim mi sana.
Sen bir balıksın demedim mi,
Demedim mi o kuru yerlere gitme sakın.
Senin duru denizin benim demedim mi?

Kuslar gibi tuzaga gitme demedim mi?
Demedim mi senin uçmanı sağlayan benim,
Senin kolun kanadın benim, demedim mi?

Demedim mi yolunu vururlar senin,
demedim mi soğuturlar seni.
Oysa senin ateşin ben'im,
sıcaklığın ben'im demedim mi?

Türlü şeyler derler sana demedim mi?

Kötü huylar edirsin demedim mi?
Ölmezlik kaynağını kaybedersin demedim mi?
Yani beni kaybedersin demedim mi?

Söyle, bunları sana hep demedim mi?

anlarsınız susuz çöllere çıkmanın ne demek olduğunu ama çok geçtir belkide... kırbanıza atarsınız elinizi son bi kezz acaba diyerek bi damlada olsa kokusunu tadını alabilirmiyim. hayatınız pamuk ipligine bağlıdır ya orada ölecek yada suya tekrar kavuşmak için ilerliyeceksinizdir usulca agzınıza götürüsünüz kırbayı bi hevesle kaldırırsınız dibine sızmış bi damla su usulca azınız kayar ve yine kendinizden geçersiniz.. suyu hatırlar suya olan aşkınızı,suya baktığında gördüğünüz kendi yüzünüzü, akşamları ayın su üstündeki muhteşem yansıması gözünüze belirir..ve etkisini kaybetmeye başlar şiddetli hasretiniz depreşir yanarsınız kıvranırsınız vermiş olduğu azıcık hareket tekrarkaybolur artık takatınız kalmaz hareket etmeye suya ulaşmalısınız bildiginiz düşündüğünüz yaşadığınız herşey su olur akar gider.. tutmak için bentler öresiniz önüne arkasına o yine sizar sizar sizar... elinizde degildir onu tutmak artık onun kıymetini bilememişsinizdir o sizin havuzunuzda size özeldi sizin suyunuzdu siz ne zamnki başkasını içine sokup yıkanmasına izin verdiniz artık kendi sakındığı çatlaklardan uzak durduğu topraktan havuza yol açarsınız aslında suyu siz topraga karıştırmışsınızdır havuzu siz yıkmışsınızdır. şimdi ise çöl kumlarının üzerinde çevirdiginiz derme çatma taşlar arasında su tutmaya çalışıyorsunuz suyu tutmakta kaybetmekte elinizde degildir artık ... beni yalnız ben anlarım.. benden benimle bana